

SYLABUS ZAJ /GRUPY ZAJ

Dane ogólne:

Jednostka organizacyjna:	Katedra Ekonomii				
Kierunek studiów:	Ekonomia				
Specjalno /Specjalizacja:					
Nazwa zaj / grupy zaj :	Ekonometria				
Course / group of courses:	Econometrics				
Forma studiów:	niestacjonarne				
Nazwa katalogu:	WAE-EK-I-21/22Z-N				
Nazwa bloku zaj :					
Kod zaj /grupy zaj :	153460	Kod Erasmus:			
Punkty ECTS:	4	Rodzaj zaj :		obowi zkowy	
Rok studiów:	2	Semestr:		3	
Rok	Semestr	Forma zaj	Liczba godzin	Forma zaliczenia	ECTS
2	3		15	Zaliczenie z ocen	3
		W	10	Egzamin	1
Razem			25		4
Koordynator:		prof. dr hab. Karol Kukuła			
Prowadz cy zaj cia:		prof. dr hab. Karol Kukuła, dr hab. Lidia Luty			
J zyk wykładowy:		semestr: 3 - j zyk polski			

Obja nienia:

Rodzaj zaj : obowi zkowe, do wyboru.

Forma prowadzenia zaj : W - wykład, - wiczenia audytoryjne, L - lektorat, S – seminarium/ zaj cia seminaryjne, P - wiczenia praktyczne (w tym zaj cia wf), M - wiczenia specjalistyczne (medyczne/ kliniczne), LO – wiczenia laboratoryjne, LI - laboratorium informatyczne, ZTI - zaj cia z technologii informacyjnych, P – wiczenia projektowe, ZT – zaj cia terenowe, T - wiczenia terenowe na obozach programowych, SK - samokształcenie (i inne), PR - praktyka zawodowa

Dane merytoryczne

Wymagania wst pne:			
Podstawowe wiadomo ci z zakresu matematyki oraz statystyki			
Szczegółowe efekty uczenia si			
Lp.	Student, który zaliczył zaj cia, zna i rozumie/potrafi/jest gotowy do:	Kod efektu dla kierunku studiów	Sposób weryfikacji efektu uczenia si
1	Zna i rozró nia podstawowe modele ekonometryczne	EK1_W01, EK1_W04	egzamin
2	Potrafi dokona wyboru postaci modelu oraz zmiennych diagnostycznych oraz szacowa parametry modelu i weryfikowa jego jako	EK1_U01, EK1_U04	kolokwium, ocena aktywno ci
3	Student potrafi wykorzysta narz dzia analizy popytu oraz procesu produkcyjnego	EK1_U05	kolokwium, ocena aktywno ci
4	Potrafi samodzielnie zdobywa wiedz potrzebn do rozwizania postawionego problemu korzystaj c równolegle z opinii ekspertów	EK1_K02	ocena aktywno ci, obserwacja zachowa
Stosowane metody osi gania zakładanych efektów uczenia si (metody dydaktyczne)			

metody podaj ce (Wykład tradycyjny z zastosowaniem prezentacji i demonstracji przykładów)	
Kryteria oceny i weryfikacji efektów uczenia się	
wiedza: egzamin (egzamin pisemny)	
umiejętności: ocena kolokwium (ocena aktywności na ćwiczeniach, kolokwium, ocena wykonanych zadań w ramach pracy indywidualnej oraz grupowej) ocena aktywności (ocena aktywności na zajęciach)	
kompetencje społeczne: obserwacja zachowań (obserwacja zachowań indywidualnych i zespołowych pod kątem kompetencji społecznych) ocena aktywności (ocena aktywności na zajęciach)	
Warunki zaliczenia	
Wykład: egzamin pisemny zawierający pytania zamknięte i/lub otwarte. Ćwiczenia: ocena aktywności podczas zajęć, ocena z pisemnego kolokwium Zasady ustalania ocen: 1. Ocena niedostateczna (2,0): wystawiana jest wtedy, jeżeli w zakresie co najmniej jednej z trzech składowych (W,U lub K) przedmiotowych efektów uczenia się student nie zrealizował zakładanych efektów. 2. Ocena dostateczna (3,0): wystawiana jest wtedy, jeżeli w zakresie każdej z trzech składowych (W,U lub K) student zrealizuje zakładane efekty uczenia się oraz opanuje obowiązujący materiał przynajmniej w 51 - 60%. 3. Ocena ponad dostateczna (3,5): wystawiana jest wtedy, jeżeli w zakresie każdej z trzech składowych (W,U lub K) student zrealizuje zakładane efekty oraz opanuje obowiązujący materiał przynajmniej w 61 - 70%. 4. Ocena dobra (4,0): wystawiana jest wtedy, jeżeli w zakresie każdej z trzech składowych (W,U lub K) student zrealizuje zakładane efekty oraz opanuje obowiązujący materiał przynajmniej w 71 - 80%. 5. Ocena ponad dobra (4,5): wystawiana jest wtedy, jeżeli w zakresie każdej z trzech składowych (W,U lub K) student zrealizuje zakładane efekty oraz opanuje obowiązujący materiał przynajmniej w 81 - 90%. 6. Ocena bardzo dobra (5,0): wystawiana jest wtedy, jeżeli w zakresie każdej z trzech składowych (W,U lub K) student zrealizuje zakładane efekty oraz opanuje obowiązujący materiał przynajmniej w 91%.	
Treści programowe (opis skrócony)	
Treść kursu obejmuje podstawowe pojęcia z zakresu ekonometrii. W szczególności dotyczy to modeli ekonometrycznych, których parametry wyznacza się na drodze zastosowania Klasycznej Metody Najmniejszych Kwadratów, ze szczególnym uwzględnieniem funkcji produkcji, funkcji popytu oraz procesu produkcyjnego.	
Content of the study programme (short version)	
The course covers basic concepts in econometrics. In particular, econometric models, where parameters are obtained by the Least Square Method with special attention put on the production function, the demand function and production process.	
Treści programowe	
	Liczba godzin
Semestr: 3	
Forma zajęć: wykład	
1. Rys historyczny dyscypliny. Podstawowe pojęcia. 2. Definicja modelu ekonometrycznego z wyszczególnieniem jego składowych. Klasyfikacja modeli ekonometrycznych 3. Etapy budowy modelu ekonometrycznego 4. Założenia Klasycznej Metody Najmniejszych Kwadratów (KMNK) 5. KMNK – szacowanie parametrów strukturalnych modelu 6. Ocena jakości dopasowania modelu w oparciu o parametry struktury stochastycznej oraz procedury weryfikacji hipotez statystycznych 7. Modele popytu 8. Modele związane z analizą procesu produkcyjnego – funkcja produkcji Cobb – Douglasa, funkcja wydajności i kosztów, współczynnik Hirscha	10
Forma zajęć: ćwiczenia audytoryjne	
1. Powtórzenie wiadomości z zakresu statystyki opisowej 2. Sprawdzian pisemny 3. Rozwiązywanie zadań z wykorzystaniem metod wyboru zmiennych diagnostycznych do modelu 4. Dopasowywanie analitycznej postaci modelu do danych statystycznych 5. Wyznaczanie parametrów strukturalnych modeli liniowych z jedną i dwoma zmiennymi z wykorzystaniem KMNK 6. Szacowanie parametrów struktury stochastycznej modeli oraz ich interpretacja 7. Weryfikowanie istotności parametrów strukturalnych w oparciu o kryterium Andersona oraz test t Studenta	15

8. Sprawdzian pisemny(1 h)	15
9. Analiza wybranych modeli popytu	
10. Wszechstronna analiza procesu produkcyjnego na przykładzie wybranych funkcji	
11. Minimalizacja funkcji kosztów z wykorzystaniem rachunku różniczkowego	
12. Analiza pracochłonności z wykorzystaniem współczynnika Hirscha	
13. Sprawdzian pisemny. Zaliczenie wicze .	
Literatura	
Podstawowa	
A. Goryl, Z. J. drzejczyk, K. Kukuła, J. Osiewalski, A. Walkosz, Wprowadzenie do ekonometrii, PWN, Warszawa 2009	
B. Borkowski B., H. Dudek, W. .Szcz sny, Ekonometria. Wybrane zagadnienia, PWN, Warszawa 2003	
Koop G., Wprowadzenie do ekonometrii, Wolters-Kluwer, Warszawa 2014	
Uzupełniają ca	

Dane jako ciowe

Przyporządowanie zajęć /grup zajęć do dyscypliny naukowej/artystycznej		ekonomia i finanse
Sposób określenia liczby punktów ECTS		
Forma nakładu pracy studenta (udział w zajęciach, aktywność, przygotowanie sprawozdania, itp.)	Obciążenie studenta [w godz.]	
Udział w zajęciach	25	
Konsultacje z prowadzącym	2	
Udział w egzaminie	1	
Bezpośredni kontakt z nauczycielem - inne	0	
Przygotowanie do laboratorium, wicze, zajęcia	40	
Przygotowanie do kolokwium i egzaminu	40	
Indywidualna praca własna studenta z literatury, wykładami itp.	12	
Inne	0	
Sumaryczne obciążenie prac studenta	120	
Liczba punktów ECTS		
Liczba punktów ECTS	4	
Zajęcia wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego	L. godzin	ECTS
	28	0,9
Zajęcia o charakterze praktycznym	L. godzin	ECTS
	60	2,0

1 godz = 45 minut; 1 punkt ECTS = 25-30 godzin

W sekcji 'Liczba punktów ECTS' suma punktów ECTS zajęć wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i o charakterze praktycznym może się różnić od łącznej liczby punktów ECTS dla zajęć/grup zajęć.